

samt Hertugdømmerne og Island. Tøvrigt vil ingen Afgift være at erlægge af den færøiske Kystfart, ligesom Skibe af 16 Commercelæsters Drægtighed og derunder, som anskaffes fra Udlandet for at anvendes til Fiskeri og Varesførsel mellem selve Færøerne, skulle være fritagne for at svare Tilføjsafgift.

§ 9.

Den Toldfrihed, som hidtil har været tilstaaet Færøerne saavel for de Varer, som fra Danmark indføres til bemeldte Der, som naar færøiske Varer indføres i Danmark, skal indtil videre veeblive; og skal derhos den Afgift af 1 pCt., som hidtil er bleven erlagt ved færøiske Varers Udsørsel fra Danmark til fremmede Steder, for Fremtiden bortfalde.

§ 10.

Efterat have klareret i en af de i § 3 nævnte Havne har Enhver Ret til at losse og lade paa et hvilket som helst Sted paa Færøerne; ligesom enhver i Landet bosat Mand kan ned sætte sig som Handlende paa hvad Sted i Landet, han selv vil, naar han dertil har løst Bevilling, hvilken af Amtmanden meddeles den, der er 25 Aar gammel og af ulastelig Vandel, imod et Gebyr af 10 Rbd. og en aarlig Afgift af 5 Rbd., hvilken Afgift, som indkræves af Landsfogden, han er pligtig at erlægge indtil Bevillingen tilbageleveres og hans Handelsberettigelse saaledes ophører. Ligeledes har ethvert Skib, der anløber Færøerne, Ret til at affatte sine Varer til den første den bedste Kjøber saavel i større som i mindre Partier, samt til at tilforhandle sig Dernes Producter hos Beboerne. Den saakaldte Speculanthandel maa imidlertid kun drives fra Skibene, og det maa opgives, hvormeget enhver Speculanthandler sælger og indhandler, hvorimod denne Handel forøvrigt er fuldkommen fri.

§ 11.

Fra den i foregaaende Paragraph indrømmede Handelsfrihed undtages Handel med Brændeviin og andre destillerede Spirituosa samt alle Slags Vine, hvilken kun maa drives paa de nævnte 7 Klareringssteder, naar der dertil af Amtet meddeles Bevilling, som ud-

særdiges for et vist Aaremaal, der dog ikke maa være kortere end 3 Aar. Foruden et Gebyr i Thorshavn af 100 Rbd. og paa de andre Steder af 50 Rbd. har Bevillingshaverne til Statskassen at erlægge en aarlig Afgift, hvis mindste Beløb bestemmes af Jurisministeren og om hvis Størrelse der derefter aabnes en almindelig Concurrence ved offentlig Auction. For Afgiftens Erbyggelse stiller derhos den Paagældende en saadan Sikkerhed, som Landsfogden anseer betryggende.

§ 12.

Ligesom den Brændeviin og de øvrige destillerede Spirituosa samt den Viin, der indføres til Færøerne, ei maa sælges til Andre end dem, der have erholdt Bevilling til at handle hermed (§ 11), saaledes er det ikke tilladt Andre end disse der at handle med de nævnte Varer, ligesaa lidt som Beboerne eller Fremmede, navnlig de i Nærheden af Derne stationerede Fiskerskibe, maae paa fornævnte Der kjøbe de ommeldte Varer af Andre end dem, der have Bevilling til denne Handel.

Herfra undtages dog de, som af Amtet meddeles Bevilling til som Bærtshuus eller Kroholdere at udfkænke Brændeviin og andre destillerede Spirituosa samt Viin til Fortæring paa Stedet, hvilken Bevilling meddeles paa samme Betingelser og hvorfor der erlægges samme Gebyr og Afgift som foran er forekrevet med Hensyn til Bevilling til Handelsret i Almindelighed (§ 10). Men ligesom disse Næringsbrugere have at kjøbe den Brændeviin og de øvrige destillerede Spirituosa samt Vine, som de udfkænke, hos en af de med Bevilling til denne Slags Handel forsynede Handlende, saaledes maa paa den anden Side disse sidste ikke forene Udfkænkning med deres Handel.

§ 13.

Den Skibsfører fra en europæisk Havn paa denne Side af Middelhavet, som overtræder de ovenfor givne Forskrifter om, hvorledes man har at forholde sig ved Besællingen af Færøerne, ved Lossen, Laden og Handel paa Derne, isalder en Mulct af 50 til 500 Rbd. efter Forseelsens Bessaffenhed og saaledes, at hvis han tidligere er dømt for Overtrædelse af denne